

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 65 ust. 2 i 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza przekroczyła zakres swoich kompetencji wydając zaskarżoną decyzję, w której brak obiektywizmu i podstawy prawnej a także błędnie zastosowała kryteria służące określeniu prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku wcześniejszego znaku towarowego i zakwestionowanego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2010 r. — Fulmen przeciwko Radzie

(Sprawa T-439/10)

(2010/C 328/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Fulmen (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat A. Kronshagen)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności punktu 11 części IB załącznika do rozporządzenia Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu oraz decyzji Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007⁽¹⁾ oraz decyzji Rady 2010/413 WPZiB⁽²⁾ w sprawie podjęcia środków ograniczających wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — w zakresie w jakim nazwa skarżącej została umieszczona w wykazie osób, grup i podmiotów, których fundusze i zasoby gospodarcze zostały zamrożone na podstawie tego przepisu.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja powinna zostać uznana za nieważną z tego powodu,

że — na czas jej przyjęcia — żadna mająca znaczenie dla sprawy decyzja pochodząca od właściwego organu nie uzasadnia umieszczenia nazwy skarżącej w wykazie związanych z programem jądrowym lub balistycznym Iranu.

Strona skarżąca podnosi ponadto naruszenie gwarancji proceduralnych polegające na tym, że zostały naruszone jej prawa do obrony oraz rzetelnego procesu, ponieważ, jej zdaniem:

— Rada nie uzasadniła wystarczająco decyzji o umieszczeniu nazwy strony skarżącej w spornym wykazie;

— decyzja Rady nie została poprzedzona przekazaniem dowodów zgromadzonych przeciwko stronie skarżącej;

— stronie skarżącej nie umożliwiono skutecznego przedstawienia jej stanowiska na temat tych dowodów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 195, s. 25)

⁽²⁾ Decyzja Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39)

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2010 r. — Mahmoudian przeciwko Radzie

(Sprawa T-440/10)

(2010/C 328/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Fereydoun Mahmoudian (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat A. Kronshagen)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności punktu 2 części IA załącznika do rozporządzenia Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu oraz decyzji Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w zakresie, w jakim dotyczy skarżącego

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący domaga się stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007⁽¹⁾ oraz decyzji Rady 2010/413 WPZiB⁽²⁾ w sprawie podjęcia środków ograniczających wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — w zakresie w jakim nazwisko skarżącego zostało umieszczone w wykazie osób, grup i podmiotów, których fundusze i zasoby gospodarcze zostały zamrożone na podstawie tego przepisu.

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez skarżącego są identyczne z zarzutami i argumentami w sprawie T-439/10 Fulmen przeciwko Radzie, dotyczącej spółki, której skarżący jest dyrektorem generalnym.

(¹) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 195, s. 25)

(²) Decyzja Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39)

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 8 lipca 2010 r. w sprawie F-139/06, Kurrer przeciwko Komisji, wniesione w dniu 20 września 2010 r. przez Christiana Kurrera

(Sprawa T-441/10 P)

(2010/C 328/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Christian Kurrer (Watermael-Boitsfort, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska i Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego w sprawie F-139/06 Kurrer przeciwko Komisji;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 27 marca 2006 r. w zakresie w jakim na jej mocy skarżący będący wtedy urzędnikiem na okres próbny został zaszeregowany do grupy A*6, stopień 2;
- ewentualnie przekazanie sprawy Sądowi do spraw Służby Publicznej celem wydania przezeń rozstrzygnięcia;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami, włącznie z kosztami postępowania w pierwszej instancji

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu wnoszący je domaga się uchylenia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 8 lipca

2010 r. w sprawie F-139/06 Kurrer przeciwko Komisji, którym oddalono skargę wnoszącego odwołanie będącego byłym członkiem personelu tymczasowego zaszeregowanym do grupy A*8 mającą na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o i) powołaniu go na administratora na okres próbny w następstwie konkursu ogólnego opublikowanego przed wejściem w życie nowego regulaminu pracowniczego dla urzędników Unii Europejskiej w zakresie w jakim w decyzji tej został on zaszeregowany do grupy A*6, stopień 2 w oparciu o przepisy nowego regulaminu pracowniczego oraz ii) nie zachowaniu przez niego uprzednio uzyskanych punktów awansu.

Celem uzasadnienia odwołania wnoszący je podnosi, że art. 5 ust. 4 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego urzędników powinien być interpretowany w ten sposób, że wszyscy członkowie personelu tymczasowego, którzy pomyślnie przeszli konkurs wewnętrzny lub ogólny powinni przy zaszeregowaniu jako urzędnicy być umieszczani w tej samej grupie, podczas gdy SSP orzekł, iż taka korzyść powinna być zarezerwowana wyłącznie dla tych członków personelu tymczasowego, którzy przechodzą do wyższej kategorii służbowej w ramach ich powołania.

Wnoszący odwołanie podnosi w tym względzie cztery zarzuty:

- brak uzasadnienia i naruszenie prawa, ponieważ SSP bardzo zdawkowo wypowiedział się na temat dyskryminacji członków personelu tymczasowego zatrudnionych przez Komisję Europejską w porównaniu z członkami personelu tymczasowego zatrudnionymi przez Parlament Europejski oraz Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej, którzy przy ich zaszeregowaniu zachowali grupę i starszeństwo służbowe bez względu na to jakie zaszeregowanie zostało podane w ogłoszeniu o konkursie, który pomyślnie przeszli;
- naruszenie reguł interpretacji prawa wspólnotowego w zakresie w jakim wykładnia dokonana przez SSP nie znajduje oparcia ani w treści ani w systematyce art. 5 ust. 4 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego urzędników;
- naruszenie zasady równego traktowania, Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz naruszenie prawa, gdyż wykładnia dokonana przez SSP narusza zasadę, zgodnie z którą dwie sytuacje, które merytorycznie nie różnią się między sobą nie mogą podlegać odmiennemu traktowaniu. Między członkami personelu tymczasowego powołanymi na urzędników w ramach zmiany kategorii służbowej a członkami personelu tymczasowego powołanymi na urzędników w następstwie konkursu ogólnego nie ma merytorycznych różnic. Ponadto niektórzy członkowie personelu tymczasowego, którzy zostali urzędnikami w następstwie konkursu ogólnego zachowali uzyskane wcześniej punkty awansu, co nie miało miejsca w przypadku wnoszącego odwołanie;
- naruszenie prawa wspólnotowego a w szczególności perspektywy rozwoju kariery zawodowej i perspektywy powołania członka personelu tymczasowego na urzędnika.